ŞAKA

— Gel, beraber yüzelim!..
— Hacet yok, ben yalnız yüzmeyi tercih ederim!..

No 197

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

YENİ ŞAPKA MODASINDA

— Şapkanızı bir saattenberi niçin giyemiyorsunuz?
— Ne yapayım, bir türlü önünü, arkasını bulamıyorum!

— Sabun ortadan kalkacakmış!..
— Zararı yok, ben bizimkini temizlerim!

İNSAF!..

Hırsız — Ağzını açıp bir tek kelime söylersen, yahut kıpırdarsan seni gebertirim!..

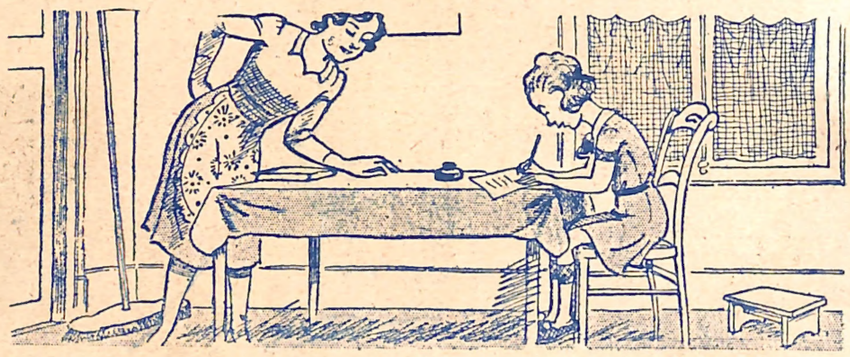

— Neden o kadar küçük yazıyorsun?
— Para istiyorum da gözüne büyük görünmesin diye!..

Yeni hizmetçi — Rica ederim bayım, bir daha benim yanımda bayanla fazla şakalaşacak olursanız derhal evi bırakır giderim.

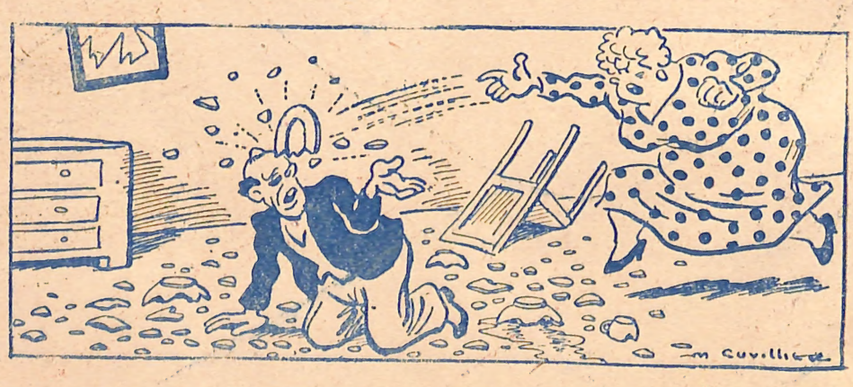

— Bu seninki de insafsızlık doğrusu.. hizmetçiyi her gün bir tabak kırıyor diye kovmuştun!..

Sene: 4, Cilt: 8, No. 197

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:

İstanbul: Ankara Caddesinde No. 71
İkinci kat, hususî daire

Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 8 Ağustos 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

ŞAKADAN FELSEFELER

● Kaybettikten sonra bulmak en büyük saadettir.

● Ümitle yaşayan açlıkla ölür.

● Bin fare ile uğraşmaktansa bir arslanla pençeleşmeyi tercih ediniz..

● Aşk korkuya benzer. İnsana mümkün olmıyanı bile inandırır.

● Küçük yaratılmış olanlar; büyük işlere giriştikleri vakit o işleri kendi seviyelerine indirirler.

● Riyakârlık etmeyi bilen, iftirada bulunmayı da bilir.

● İnsanları iki şey birleşmeye sevkeder: Korku ve menfaat.

● Eğer herkes araba ile gezseydi, yaya yürümek bir zevk olurdu..

— Haberin var mı? Denizlerde pasif korunma başladı!..

— Ya!.. Tevekkeli değil, kimsenin kabinelerden dışarı çıktığı yok!..

— Kalbim deniz gibidir!..
— Onun için herkesle dalga geçiyorsun!..

Harp Şakaları...

1 — ASPİRİN TEDAVİSİ

★ Buradaki Almanlar bu hafta şehri terketmeğe başladılar. İyi hoş! Hattâ bir kısmı İstanbulun ab ve havasına (ne ab ve ne hava yarabbi!) Vurgun olduklarından gitmek bile istemiyorlar. Kendi bilecekleri şey! Tabiî Almanyadaki Türkler de geri dönecek ve orada bulunan bu yurttaşlardan başka, artık Almanyadan Türkiyeye hiçbir şey, belki selâm bile gelmiyecek! O da bizi alâkadar etmez.

Fakat, aspirin de gelmiyecek. Hakikî harp faciası asıl burada. Bunun ne demek olduğunu siz aspirini Lokman Hekimin ye dediği farzeden doktorlara sorun ! Her derde deva aspirin tedavisine paydos! Başı ağrıyanlar müstesna, artık kimse apandisitini, karın ağrısını tedavi için aspirinden medet ummıyacak demektir. Şimden sonra Müttefik ilâçları, yani yeni terkipler hastalarımızı dertlerinden kurtaracak!

•

2 — İKİ CAMİ ARASINDA!..

★ Almanyaya dönmeğe bir türlü ayakları varmıyan Almanlar da var. Bunların hali iki cami arasında kalmış bînamaza döndü.

Ne Berlinin şekeri ne ...ın yüzü! deyip yerlerinde çakıldılar. Türkiye kendilerine bir hafta mühlet vermiş, Almanya muhabbet kucağını açmış, bağrına basmak için bekliyor da bunlar vatanlarına dönmekte gecikiyorlar. Hayret ! Memleketine bu kadar az bağlı zevatı Almanyanın elbette biraz fazlaca muhabbetle kucaklaması ve okşarken kemiciklerini kırması haksız olmaz sanırım!..

•

3 — BEDBAHT PİZA

★ Yeryüzünde eğriliğin, çarpıklığın olduğu kadar muvazenenin de timsali bir meşhur kule vardır: İtalyadaki Piza şehrinin eğri kulesi. Bu mes'ut kule 12 inci asırdanberi boynu bükük, bir tarafına çarpılmış, duruyordu. Kimbilir kimin bedduasını almış olacak ki böyle çarpılmış!.

Fakat asıl bedduayı şimdi almış zavallı Piza!... Müttefikler bütün gayretlerine rağmen bu eğri İtalyan asilzadesini doğrultamamışlar. Bombardımanlar Pizayı dümdüz ederken kuleyi büsbütün çarpıtarak yere sermiş!. Muhakkak, hücum edenler bir hesap hatası yaptılar, çarpık tarafından bombalıyacak yerde mukabil cihetten kuleye yüklendiler, o da nakavut oldu gitti. Zavallı Piza!..

•

1945 SANAT MÜKÂFATI

★ Partinin gelecek yıl sanat mükâfatını tiyatro eserlerine vereceği ilân edildi. Geçen sene roman mükâfatını alan (Halide Adnan Edip Adı var) ne diye hemen bir tiyatro yazmıyor bilmem. O yazmazsa muhakkak Necip Fazılın meşhur (Para) piyesi mükâfatı kazanır. Zira bugün en büyük hakikate temas eden tek sahne eserimiz o. O kadar hakikate uygun ki, birçok para kalpazanlarına gıpta ettirecek bir ustalıkla, paranın mevzuu bile başka yerden aşırma!.. Bu türlü de olsa, günün hâdisesine, yani ihtikâra canlı bir misal. Bu kadar realist bir eser dururken Celâlettin Ezinenin (Rüya Oyunu - Yakup ve Ötekiler) mükâfatlandırılacak değil a..

Şakacı

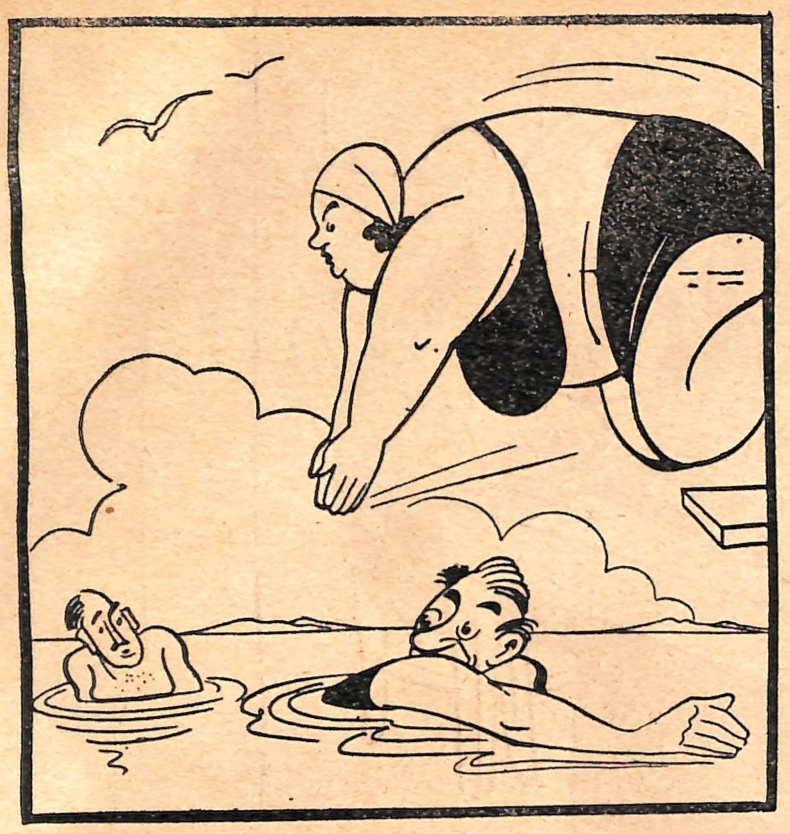

DENİZLERİMİZDE PASİF KORUNMA DENEMESİ BAŞLADI.
— Gazetelerden —

— Aman azizim, çabuk dalmaya bak.. hava tehlikesi var!.

KAÇAK BENZİNLE İŞLEYEN YİRMİ HUSUSİ ARABANIN BENZİNİ KESİLDİ — Gazetelerden —

— Ne o sakat mı, hiç yürüyemiyor?.
— Hayır, benzini kesildiği için otomobili garaja çekildi!.

Bir Evlenme Oyunu..

Altı Perdelik Komedi

VECİHE — TEVFİK — NEVARE — MÜNEKKİT — HARISI — REJİSÖR — NİKÂH MEMURU — SESLER VE SAİRE...

— BİRİNCİ TABLO —

TEVFİK — Seni seviyorum!..

VECİHE — (Kahkahalarla gülerek) Aman Tevfik, sen böyle söyledikçe «Deniz Anası» filmini çeviriyoruz sanıyorum!..

TEVFİK — Değil vallahi ! Sahiden seviyorum. Bak şu denize, çamlara, sandallara... Hep...

VECİHE — (Sözünü keserek) Aman. bırak şu saçmalıkları, rol yapma!.

TEVFİK — Nasıl istersen seni öyle temin edeyim...

VECİHE — (Duralar) Sahi mi söylüyorsun kuzum?

TEVFİK — Elbette yahu... İnanmıyorsun ki...

— İKİNCİ TABLO —

NEVARE — Kuzum, son zamanlarda Tevfik'le pek düşüp kalkıyorsun.. Dikkat et, keskindir ha...

VECİHE — Aman sen de, keskin sirke küpüne zarar... Ona öyle bir oyun oynıyacağım ki...

NEVARE — Her yerde seni sevdiğini ve evleneceğinizi söylüyormuş...

VECİHE — Yalan değil...

NEVARE — Aman deme Veciheciğim, sahi mi söylüyorsun? Tevfik gibi bir...

VECİHE — Sus! Rica ederim nişanlıma hakaret etme...

NEVARE — Estağfurullah, hakaret edecek değildim. Demek nişanlandınız..

VECİHE — (Düşünceli) Öyle gibi...

NEVARE — Filim ne oluyor?

VECİHE — Devam ediyoruz!..

— ÜÇÜNCÜ TABLO —

MÜNEKKİT — Bak, Deniz Anası filmini çevirmekte olan yıldızlardan Vecihe ile Tevfik evleniyorlarmış...

KARISI — Acıdım oğlana...

MÜNEKKİT — Ne münasebet, asıl kıza acı... Yeni filminde öyle kabiliyetli, kudretli görünüyor, öyle aşkla çalışıyor ki...

KARISI — Aşkla çalıştığı belli...

MÜNEKKİT — Rica ederim, aklın ermiyen şeylere karışma.. Ben müteaddit makalelerimde isbat ettim ki Vecihe...

KARISI — Utanma da bir makale daha yaz...

MÜNEKKİT — Yazarım elbette, yazacağım, yazıyorum işte... (Durur) Nikâha gitmiyecek misin?.

KARISI — Kim demiş? Elbette gideceğiz!. (Güler) Ama, makaleni yaz da ondan sonra!..

— DÖRDÜNCÜ TABLO —

NİKÂH MEMURU — (Kalabalık arasına seslenerek) Rıza Bey, Rıza Bey, kuzum nerede kaldı gelinle damat?..

BİR SES — Bütün İstanbul bu dakikayı bekliyor...

BİR BAŞKASI — Asıl alâkalılar ortada yok...

DİĞERİ — Amma skandal ha...

UZAKTAN BİR SES —Gelin damadı bırakıp kaçmış...

BİR KADIN SESİ — Alçak damat, bak, gelini nikâh günü yüzüstü bırakmış!

(Yarım saat sonra uğultu fırtına halini alır, her kafadan bir ses çıkar.)

NİKAH MEMURU —Sayın davetliler! Bir suçum olmamakla beraber kendimi müşkül durumda hissediyorum. Gelinle damat, iki meşhur yıldız hazin bir maceranın kahramanı oldular. Nikâh yeni bir ilâna kadar talik edilmiştir.

BİR SES — Yarın gazeteleri okumalı...

BİR KADIN SESİ — Acaba filmi çevirmekten vazgeçecekler mi? Çok güzelmiş diyorlardı...

— BEŞİNCİ TABLO —

NEVARE — Ayol, nikâha gitmiyor musun, kalksana?..

VECİHE — Ne nikâhı?

NEVARE — Senin nikâhın canım...

VECİHE — Ay, sen inandın mı?

NEVARE — (Çılgın) Kız sen delirdin mi? Bütün İstanbul sizi bekliyor..

VECİHE — Umurumda değil...

NEVARE — Ya Tevfik?

VECİHE —Oh olsun, şu anda kimbilir ne kadar ter döker. Vaktile yüzüme bile bakmazdı. Şimdi ettiğini buldu işte. Acaba nasıl sıyrılacak bu işten?

— ALTINCI TABLO —

— Arkası 9 uncu sahifede —

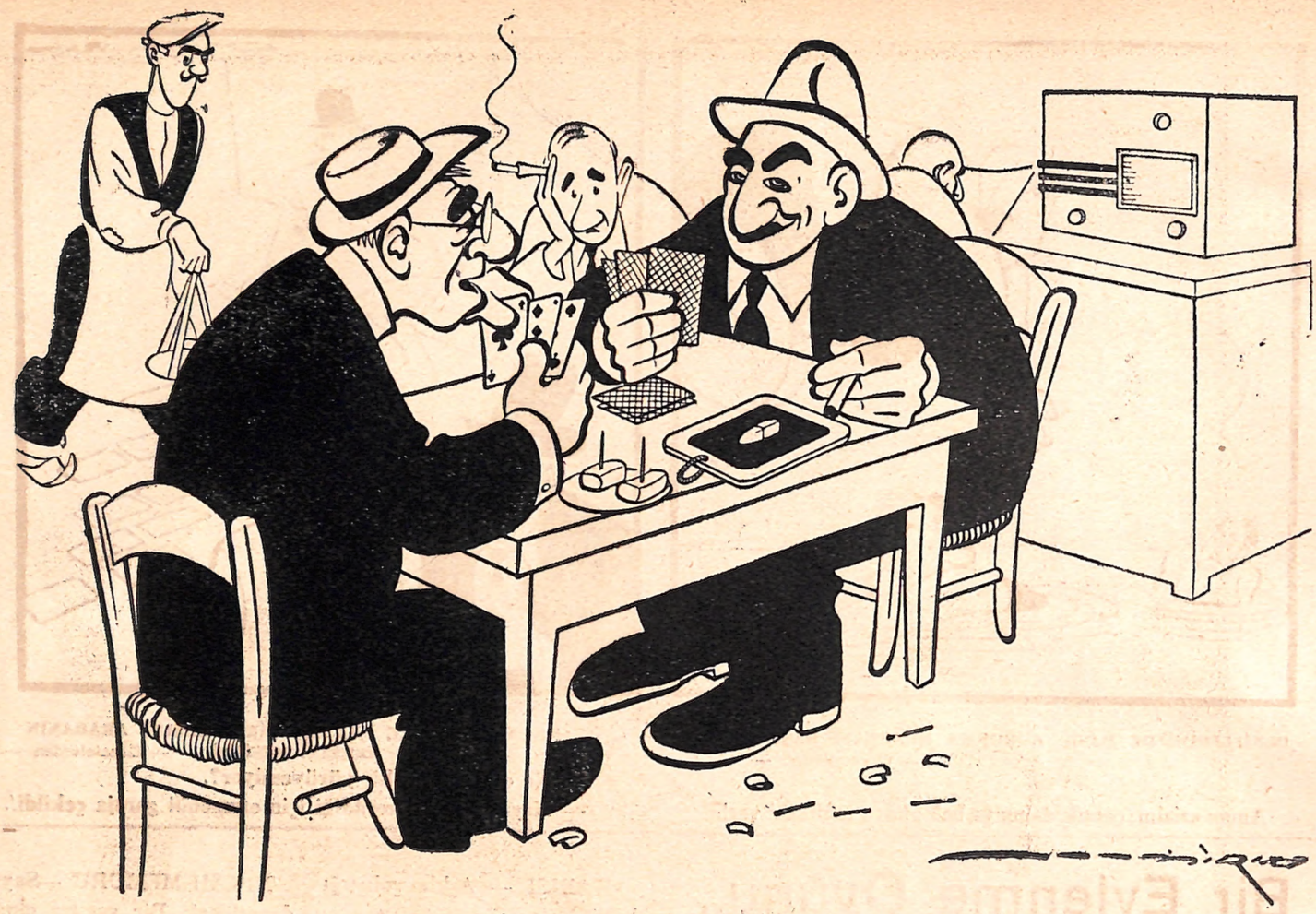

PİYASAYI BULANDIRANLAR..

— Altın düşüyormuş!..
— Ya... Demek Musevi vatandaşlarımızın çeneleri yoruldu!..

Ciğerci Recep Ağa — Tuh bre more... Bizim dundurmacı Şabanın kızına bak!.. Babasinin kuşağını beline bağlamış!..

BEYAZ KADIN

Nice yanmış kızların şimdi kulağı çınlar:
Gözümüzde tütüyor eski beyaz kadınlar;
Papatya akı yüzler, sedef gibi alınlar.
Mermer gövdeler özler hamamların kurnası,
Kar gibi ayaklara hasret kaldı nalınlar..
Gözümüzde tütüyor eski beyaz kadınlar.

★

Nerde o güzeller ki: Güvercin gibi aktı,
Altı yüz yıldanberi yüreğimizi yaktı;
Leke, çil ve yanıktan gövdeleri ıraktı.
Dillere destan oldu: Türk gibi güzel.. diye;
Derisinin aklığı cihanda nam bıraktı.
Nerde o güzeller ki: Güvercin gibi aktı?..

★

Kız!.. Habeş cariyeden farkın kalmadı senin:
Manzarası ne iğrenç bu kavrulmuş ensenin;
Kömür öpüyor gibi; hiç tadı yok busenin!..
Sen Adis Ababa'ya gelin mi gideceksin,
Eşi mi olacaksın Haile Selase'nin?...
Kız!.. Habeş cariyeden farkın kalmadı senin...

★

Beyaz kadın!.. Hasretiz mehtap renkli derine.
Fildişi kollarına, kartopu ellerine,
Sedef suyuna batmış her can alan yerine..
Gövdeni seyredelim mermer bir heykel gibi:
Gel.. tapalım hilkatin yüce şaheserine.
Beyaz kadın!.. Hasretiz mehtap renkli derine.

Necdet Rüştü EFE

— Kocanın söyledikleri kulağına küpe oldu mu?..

— Evet, gidip beş yüz liraya bu küpeleri aldım!..

GENÇ KIZLAR HANGİ ERKEĞİ BEĞENİRLER?

Para!..Para!..

Yazan: Cemil Cahit CEM

AHMET ELMAS — Ah küçük hanım, sizi görür görmez çarpılmış gibi oldum.

SANİHA — (Aldırmaz, aşağılatıcı bir gözle bakar) — ?!.

AHMET ELMAS — O güzel yüzünüz, o minimini elleriniz, o mütenasip vücudünüz...

SANİHA — Fazla ileri gidiyorsunuz! (Hızlanır).

AHMET ELMAS — Belki de terbiyesizlik ediyorum ama, ne yapayım?.

SANİHA — Terbiyenizi takının ve yolunuza gidin!

AHMET ELMAS — İmkânı yok! Puslayı şaşırdım artık !.

SANİHA — Şimdi bir polis memuru çağırırım, o size puslayı gösterir!

AHMET ELMAS — Neden bu kadar zalimsiniz? Ben sizi görür görmez: «İşte kalbimin meleği, rüyalarımın ilâhesi !» dedim.

SANİHA (Gayri ihtiyarî gülümser) — Bu bayağı sözlerinizi dinliyecek vaktim yok diyorum size... Israr ederseniz fena olacak!

AHMET ELMAS — Asıl siz ısrar ederseniz ben fena olacağım.. Yapmayın!

SANİHA — Canım ne istiyorsunuz benden?

AHMET ELMAS —Allahın emri, peygamberin kavlile...

SANİHA (Ahmedi şöyle bir tepeden tırnağa süzer) — Kala kala size mi kaldım? Hem ben nişanlıyım da zaten...

AHMET ELMAS — (Ağlamaklı gibi) — Yazık!.

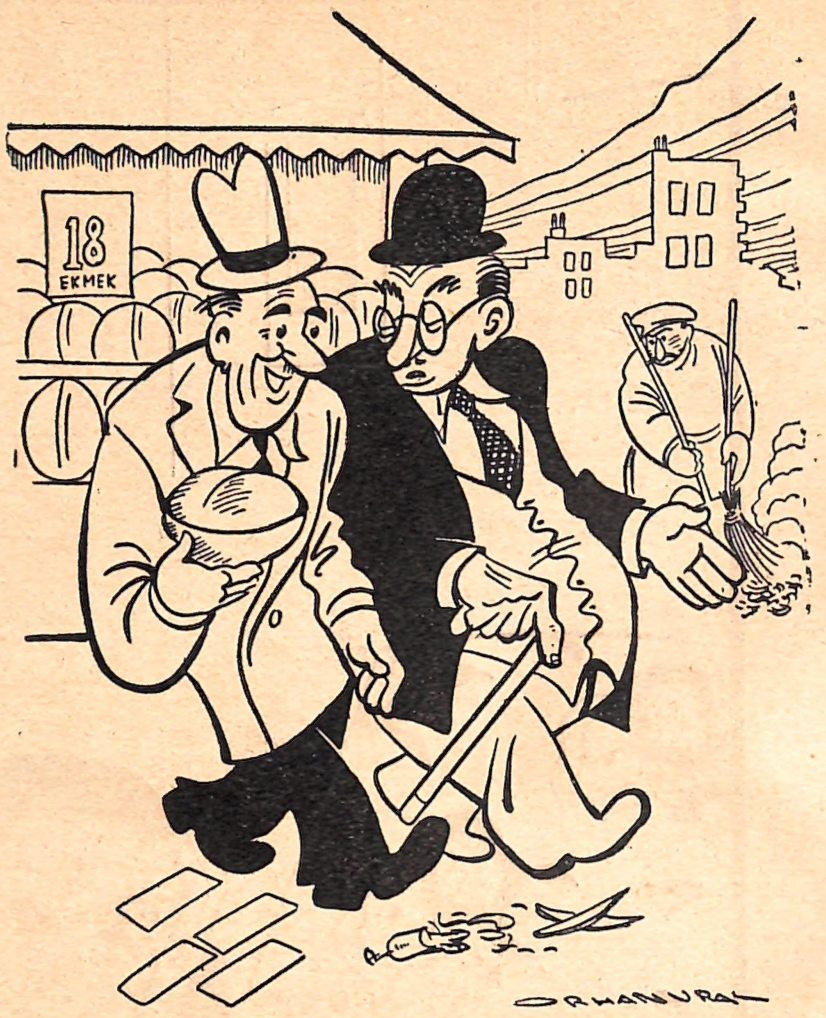

— Belediye şehrimizdeki çöplerle yeni yaptırdığı fırını işletecekmiş!..

— Desene artık çöpleneceğiz!..

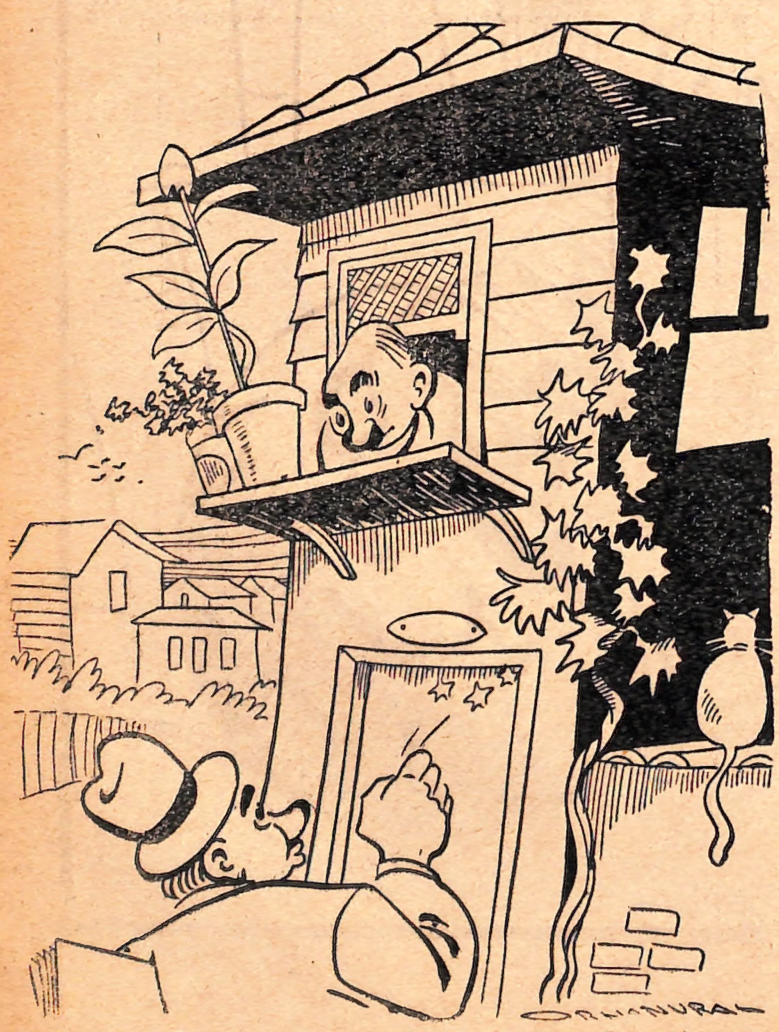

Yapılan tetkiklere göre havagazi saatleri iki misli yazıyormuş....
— Gazetelerden —

— Hava gazınız yanmıyor mu?
— Ne diyorsun bayım, bizi kül etti!..

SANİHA (Biraz yavaşlar) — Çok üzüldünüz nişanlı oluşuma galiba?.

AHMET ELMAS — Üzülmez olur muyum? Sizi görünce, o çapkın şapkanızın altındaki zarif yüzünüzü, ve onu çerçeveliyen o güzel saçlarınızı ve ışıl ışıl bakan gözlerinizi görünce...

SANİHA (Sözünü keser) — Bu lâkırdıları gazetelerden ezberliyorsunuz galiba?

AHMET ELMAS — Hangi gazetelerden?

SANİHA — Cemil Cahidin hikâyelerinde vardır böyle lâflar...

AHMET ELMAS —Ben gabete filân okumam... O dediğinizi de tanımıyorum. Kim o? Nişanlınız mı?

SANİHA — Gazete okumadığınız belli.. Peki neden üzüldünüzdü bakalım?

AHMET ELMAS — Şimdi kuyumcunun önünden geçtik de..

SANİHA — Evet!

AHMET ELMAS — Camekânda güzel bir şövalye yüzük vardı.

AHMET ELMAS — Onu size yakıştırmıştım..

SANİHA — Siz kimsiniz Allah aşkına?

AHMET ELMAS — Ahmet Elmas!.

SANİHA — Ne iş yaparsınız?

AHMET ELMAS — Gemilerim var.. Onlar çalışır ben kazanırım!.

SANİHA — Ya?! Neredeydi o yüzük bakayım?

AHMET ELMAS — Şuradaki kuyumcuda.. Diyordum ki o güzel yüzünüze zengin bir broş ne kadar yakışır.. O minimini ellerinize güzel bir şövalye yüzük.. O mütenasip vücudunuza..

SANİHA — Ne güzel sözler söylüyorsunuz siz böyle?. Hoş adammışsınız meğerse..

(Birlikte kuyumcu camekânına doğrulurlar.)

AHMET ELMAS — Ah bilseniz.. Sizi görür görmez çarpılmış gibi oldum. «İşte, dedim rüyalarımın ilâhesi, kalbimin meleği!..»

SANİHA — Güzel sözler de buluyorsunuz doğrusu..

AHMET ELMAS — Demincek birinden bahsediyordunuz hani.. Nişanlınızmış..

SANİHA — Yok canım.. Nişanlım filân değil.. Bir gazeteci!.

AHMET ELMAS — O, daha iyi mi lâflar bulur?

SANİHA — Bilmem.. Saçma sapan bir şeyler yazar durur işte.. Okuduğum bile yok..

AHMET ELMAS — Ben de okumam..

SANİHA (Kuyumcunun camekânındaki fiyatları okur) — Fevkalâde!. Aman ne güzel!.

AHMET ELMAS — Alalım mı?

SANİHA — Elbette!.

(İki ay sonra)

AHMET ELMAS — Seniha be; benim nemi beğendindi sen öyle?.

SANİHA — Saniha?. Seniha değil!.. Sen beğenilmiyecek erkek misin? Öteki zıbıdı züppelerden de koca olur mu?

AHMET ELMAS — Olmaz demek?.

SANİHA — Tabiî olmaz..

AHMET ELMAS — Koca dediğinin nesi olmalı?.

SANİHA — Parası..

AHMET ELMAS — Başka?

SANİHA — Parası.. O kadar yeter!

— PERDE —

Cemil Cahit CEM

MANZUM ROMAN

— 19 —

Yazan: **Necdet Rüştü EFE**

Harcolmuştu Aliden aldıkları para da...
Gerçi yardım ediyor iyi adam arada,
Fakat hoşlanmıyordu onlar yardım görmekten
Böyle sadaka gibi yedikleri yemekten,
Yoksul sürünmek evlâ, aç kalmak şerefliydi..
Çaresizlik içinde genç kız artık deliydi:
Hayat, bir kayalıktı.. nasıl yolunu bulsun,
Uçuruma düşmeden; düze çıkıp kurtulsun?..
Onu korumak için, vardı dünyada nesi;
İşte, mindere çökmüş, harap olmuş annesi,
İşte kâhya kadının tutmuyordu dizleri;
Dertliydi yürekleri, soluktu benizleri.

Evlerinin yanında hoppa bir kadın vardı,
Nevini pek severdi.. bazı konuşurlardı.
Aynanın karşısında soyunurken güzel kız,
Bir gün gelivermişti eve sessiz, sedasız.
Kadını şaşırtmıştı bu ihtiras heykeli:
Ne biçimliydi göğsü, ne incecikti beli.
Şaştı hazine değer vücudünün varına.
Şaştı bacaklarına, şaştı kalçalarına.
Dedi:

— Çok akılsızsın.. var yoksulusun; Nevin!..

Vücudün böyle hoşken; hiç keder çekme, sevin
O, birden zengin edip, kurtarıverir seni,
İstersen değişirsin pırlantaya buseni!..

Bir şey anlamamıştı sâf kız iğrenç sözlerden,
Kadın dedi:

— Saklasın Yaradan kem gözlerden;

Baksana, çok güzelsin.. zenginlik kolay bir iş:
Zenginlerden para al, güzelliğini değiş!..
— Ne demek?..

— Demem şu ki: Tanırım bir milyoner,

Ticaret piyasası onun emrile döner:
Koskocaman, dağ gibi bir fabrika işletir;
Kazancını her sene on misli genişletir ..
Gerçi fazla genç değil.. Ne zararı var fakat:
Bu, bir kusur değildir.. yeter olmasın sakat..
Ah!.. Ben taze olaydım; durmaz bir lâhza bile,
İşveyle geçirirdim onu avuca, ele!..
Ne yazık; veda ettim o gençlik günlerime,
Bu servete sahip ol bari benim yerime!..

Nevin, işi fark etti:

— Onlar nasıl söz, hanım?..

Ara bulucu pişkin:

— Çok uzun etme, canım:

Seni tanıştırırım; kölen, esirin olur;
Hem zavallı anan da sefaletten kurtulur!..

Kadın dokunuyordu zayıf taraflarına,
Fakat kız aldırmadı onun bu lâflarına.
Annesini kurtarmak.. Evet; bu bir emeldi,
Fakat bu iğrenç teklif ona pek acı geldi,
İhanet etti sandı kendisini Ferid'e:
Onlar kavuşacaktı. kimbilir, ileride;
O gün sevgilisine ne yüzle çıkacaktı...
Tahkir dolu gözlerle mel'un kadına baktı,
Dedi:

— Buradan defol; bir daha gelme sakın!..

Ara bulucu gitti.. genç kız akşama yakın
Gazete okuyorken birden meraka düştü,
Satırlar arasında şöyle ilân görmüştü:
«Bir bayan aranıyor: Orta yaş, orta tahsil..
«Beş saat çalışacak.. vazife ağır değil..
«Biraz genç olmalı ki dolgun aylık verilsin;
«Bize hal tercümesi, fotoğraf gönderilsin.»
Nevin hevese düştü:

— Ben de çalışacağım,

Evimde yoksul geçsin neden bu gençlik çağım!..
Bu düşünceyle yazdı başından geçenleri,
Nelere uğradılar bir kaç senedenberi..
Çocuk denecek kadar Nevin pek fazla sâftı.
Hal tercümesi değil, bu candan itiraftı.
Bunu bilmiyordu ki sırlar dökülmez ele,
Onlardan faydalanır insanın dostu bile.
Zarfın içine koydu bir de güzel resmini:
Bu fotoğraf değildi küçücük, mini mini;
Onu gösteriyordu baştan ayağa kadar,
Güzelliği ayandı gözden, dudağa kadar.

★

Bay Dilâver denilen azgın İstanbul kurdu
Yazıhane açmıştı.. adı «Yeni İş Yurdu».
Ne işler çevirirdi herif gizli, kapaklı;
Dolaplar döndürürdü, kimsenin ermez aklı.
Dâva takip ederdi; alım, satım yapardı,
«Para» ile «kadın» a, Allah gibi tapardı.
Baş düsturu «yalan» dı, baş prensipi «hile»
Perende atamazdı önünde şeytan bile.
Ne avukat, ne tüccar.. hiç bir mesleği yoktu,
Kırılası burnunu fakat her şeye soktu.
Halkı kandırmak için pek süslüydü bürosu
Dört odalı daire.. sâf insanlara pusu..
İstanbulda bulunur böyle yazıhaneler:
Maskeli dolapçılar neler becerir, neler!..
Bu «yeni iş yurdu» nun kara ruhlu sahibi
Mektubu okumuştu tuzak kurmuş kurt gibi,
Resmi görünce dedi:

— Bu kaçırılır mı hiç;

Şu yüze, vücude bak.. Aman yavrum; ne piliç!..

— Daha var —

Söz aramızda

SABAHATTİN YAVUZ, ERZURUM:

1 — Doktorlar her vesile ile ellerini alkolle yıkadıkları halde en sarî hastalardan bile aldıkları paraları yıkamıyorlar.

2 — İki senedir gurbetteyim. Anam babam yanımda amma, gizli bir kuvvet beni daima sılaya çekiyor. Ne yapayım?

SIRDAŞ: 1 — Çünkü bizzat para her derde deva, her zehire şifa, hattâ mikroplara belâdır.

2 — Bir zahmet edip o sıladaki gizli kuvvetle nişanlanmanın kolayını bulun.

●

RECAİ DİLEK, AFYON:

1 — Her gördüğüm şey beni üzüyor. Ağlamak istiyorum. Kendimi bir türlü kör ve sağır edemedim.

2 — Duyduğum bu acıyı boş ve pek kısır olan kafamla tasvir edebilmek için bir çok yazılar yazdım. Bunlara şiir diyemiyorum. Siz ne dersiniz?

SIRDAŞ: Şimdiye kadar susmakla münasebetsiz şeyler sormamış olduğunuzu kabul ederim.

1— Ağlayın, açılırsınız. Eğer mutlaka kör ve sağır olmak isterseniz bir göz veya kulak doktoruna baş vurun.

2— Siz diyemedikten sonra bize söz düşer mi?

●

NURİ UÇAR, BERGAMA:

Sayın Sırdaş; ben çok cimriyim. Hiç para harcamak istemiyorum. Buna bir çare bulamaz mısınız?

SIRDAŞ: Gerçi ben bulamam; fakat İstanbula gelirseniz herhangi bir kenarın dilberine havale edin, hesabınızı görüversin!..

●

BİR EVLENME OYUNU...

— 5 inci sahifeden —

REJİSÖR — Çok memnunum Tevfik.

TEVFİK — Veciheye acıyorum doğrusu! Kız kimbilir ne müşkül vaziyette kaldı.

REJİSÖR — Üzülme canım. O kendini kurtarır nasıl olsa. Yarın görüşürsünüz, meseleyi ona anlatırsın...

TEVFİK — Beni affeder mi dersiniz?

REJİSÖR — Eminim. Yoksa seni seviyor mu sanıyordun?

TEVFİK — Hayır ama, gururu...

REJİSÖR — Sen kendini affettirmenin yolunu bilirsin canım. Al şu beş yüzü bakalım...

TEVFİK — Ya üst tarafı?

REJİSÖR — Pazarlığı unutma.. Üst tarafı gazeteler bu iskandalı ve Deniz Anasını ağızlarına sakız yaptıktan sonra alacaksın...

— PERDE —

Muhabir

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Faridun ES ★★

— 11 —

Yahut genç kadın odasında soyunurken kapıyı bile vurmağa lüzum görmeden meselâ «Rezzan... Benim kalemim sende mi?.» diye içeri dalıyorlardı. Onun giyindiğini veya soyunduğunu görünce arkalarını dönüyorlar:

— Haydi, haydi... Bakmıyoruz... Çabuk ol biraz... diye sırtları çevrik bekliyorlardı.

Ve Rezzan plâj kulübesinde, onlar arkasını çevirdiği zaman, ıslak mayosunu çıkarıp kumlu ayaklarının dibine atıyor. Keten entarisini nemli derisi üzerine geçiriyor ve çabucak boyanıyordu.

Bu esnada onlar hep sırtları dönük bekliyorlardı. Araları bu derece samimî idi.

Peşinde koşulan, uğrunda intiharlara kalkınan bu iki erkek o kadar eğlenceli, esprili, iyi konuşan insanlardı ve o derece kendilerini Rezzana tahsis etmişlerdi ki, genç kadın onların arasında günlerin nasıl geçtiğini bile farketmiyordu.

Akşam üstleri hep birden Ferhadın yatağının başında toplanıyorlardı. İki erkek neş'eleri, canlılıkları, her şeyleri ile Ferhadı bile güldürüyorlar, yaşamağa bağlıyorlardı. Hasta da onları Rezzan kadar seviyordu.

Rezzan bu sırada genç kızlık hülyalarını yaratan adamı, Vamık Vandayı nihayet yakından tetkik etmeğe imkân bulmuştu.

Bu adamın karakteri hakikaten pek tuhaftı. Rezzan onun hiçbir eseri, hiçbir san'at adamını, hiçbir kadını beğendiğini görmemişti. En güzel romanı ve en güzel kadını alaya alacak bir taraf bulurdu. Tuhaftır ki, bu keşfini hemen etrafındakilere kabul ettirirdi. Ve herkes o romanda veya o kadında şimdiye kadar bunu göremediğine şaşardı. Genç kadın bazan kendi kendine sorardı: «Bu adam acaba neyi beğenir ve kimi beğenir?.»...

Meşhur romancı dehşetli egoist'ti. Hasut ve hudutsuz derecede ihtiraslı idi. Dünyada yalnız kendini beğeniyor ve kendisini seviyordu. Lâkin Rezzan onun egoistliğini herkesinkinden pek başka ve değişik buluyordu.

Âdeta bu kendini sevmesi tatlı idi ve ona pek yakışıyordu. Rezzan bu san'atkâr adamı bu çerçeve içinde pek güzel bulmakta idi.

Muharrir şık ve sevimli bir söz anarşist idi. Herkesin aleyhinde, fakat gayet san'atkârane bir tarzda bulunur, edebî eserler kadar güzel, nüktelî ve san'atkârane dedikodular yapardı. Hattâ canciğer arkadaşı Macit Pamukele bile takılmaktan kendini alamazdı.

Bir defasında, Macidin dapdaracık ipekli gömleğinin meydana çıkardığı vücut hatlarına bakıp:

— Zatâlinize bir ipekli sütlyen lâzım!.. demişti.

Fakat Vamık Vanda hakikaten güç anlaşılır bir insandı. Aykırılıkları kendi üzerinde toplamıştı. Meselâ şaşılacak derecede hain göründüğü bir andan iki dakika sonra mübalâğalı tarzda merhametli olurdu. Bir kere kendilerini gezdiren bir arabacı onlara garip bir hikâye anlatmıştı. Bu, hakikî bir vak'a idi: Öldürdüğü insanların sayısını bilmiyen bir eşkıyanın köpeği vurulmuş. Canavar diye tanılan haydudun üzerinde bu yaralanıp ölen köpeğin tesiri pek müthiş olmuş. İşte bu basit vaka Vamık Vanda'yı son derecede meşgul etmişti.

Sonra boğazına fevkalâde düşkün bir adamdı. Lâkin bu düşkünlük daha ziyade nefis şeylere karşı duyduğu meraktan ileri geliyordu. O iyi hazırlanmış bir istakoz salatasını, buzlu bir ananas kompostosunu ve güzel bir kadını ayni şiddetle, ayni ihtirasla severdi.

Çok yemeğe değil, her hususta olduğu gibi, güzel şeye meraklı idi. Ve galiba Macit Pamukel'le bu derece dostluğu da bundan ileri geliyordu.

Çünkü Macit hakikaten «güzel şey yaratma» sanatkârı idi. Vamık Vanda bile onun bu meziyetini takdir eder:

— Adam yaşamak sanatkârı... Hayat artisti!.. Hayatı güzelleştiren mühendis!..

Derdi. Macidi de bu bakımdan hakikaten bir artist telâkki ederdi:

— Hayatı güzelleştirmek, resim, edebiyat ve saire gibi güzel sanatlardan bir iştir...

Diye ilâve ederdi. Vâkıa hayatı son derecede güzelleştirme meselesinde Macidin iptidaî maddeleri para, mevki, gençlik, güzellikti amma bunları çok iyi kullanmasını biliyordu.

Hattâ Rezan bazan bu adama bakar ve şöyle düşünürdü: «Bir yemek sofrasını, bir ziyafeti bu derece güzelleştiren bir adam candan bağlı olduğu bir aşkı, bir macerayı kim bilir ne kadar çiçeklerle, heyecanlar ve zevklerle doldurabilirdi. Tevekkeli kadınlar onu paylaşamıyorlar.»

Sonra temizlik bu adama ayrı bir güzellik veriyor... Hakikaten Macit Pamukel hasta denilecek kadar temzidi. Kapıların tokmağını tutmazdı.

Lâkin son zamanlarda muharrirde bir şey pek dikkatini çekmişti. Bu adamın bazı hareketlerinin şaşılacak derecede kendisine benzemesi... Vamık Vanda'nın su içerken ağız ve dudak hareketleri bile Rezanın su içişine aynen benziyordu. Hattâ bu Macidin bile dikkatini çekmiş:

— Siz ikiniz, hareketlerinizle, jestlerinizle, mimiklerinizle ne kadar birbirinize benziyorsunuz!.. demişti.

Bu Vamık Vanda'nın genç kızlığında kitapları, fikirleri ile Rezanın üzerinde uyandırdığı tesirden olsa gerekti.

Bazan onlar müşterek bir hareketleri karşısında kendileri de gülüşüyorlardı. Hattâ Vamık Vanda bir defa:

— «Ben» ne kadar «sen» im... Yahut «sen» ne kadar «ben» sin!..

Diyince Macit Pamukel sormuştu:

— Peki?.. Ya ben kimim?..

Rezan Vamıkın hareketlerine bakarken kendisini aynada seyrediyor gibi sanıyordu.

Muharrir bazan şaka ediyordu:

— Bu kadar bana benzediğinize göre henüz daha bilmediğin bir çok fena huylarım, senin üzerinde inkişaf edecek demektir...

Gezintilerin programını daima Macit hazırlıyor, fakat Vamık Vanda bu eğlencelere bol bol çılgınlık karıştırıyordu. Daima üç azılı mektep kaçağı gibi alabildiklerine delilikler ediyorlardı. Nerede ise lâstikli okla kuş yuvaları taşlamadıkları ve çitlerin üzerine ökse kurmadıkları kalıyordu..

Yalnız muharrir çok mütehakkim erkekti. Ve bunu da her şey gibi gayet tatlılıkla yapıyor... Sözünü geçiriyordu. Meselâ kır kahvelerinde, dağ tepelerinde iki erkek arasında oturan Rezana sık sık sigara veriyor... O meşhur egoistliği ile:

— Şiir gibi sigara içiyorsun!... diyordu.

Rezanı âdeta sigaraya alıştırmıştı..

— Şiir gibi sigara içiyorsun!... Vanda içkiyi fevkalâde severdi. Macit Pamukel de içiyordu. Rezan bazan muharririn ısrarı ile, enikonu sarhoş oluyor ve Vamık Vandaya:

— Beni fena bir kız yaptınız!..

Diye tatlı tatlı çıkışıyordu.

Hakikaten Vamık Vanda'da fena şeylere karşı dehşetli bir meyil vardı Lâkin Rezan bu kendisini heyecanlı fenalıklara alıştıran kocaman çocuğu pek sevimli buluyordu. Evet..

— Devamı karşıki sahifede —

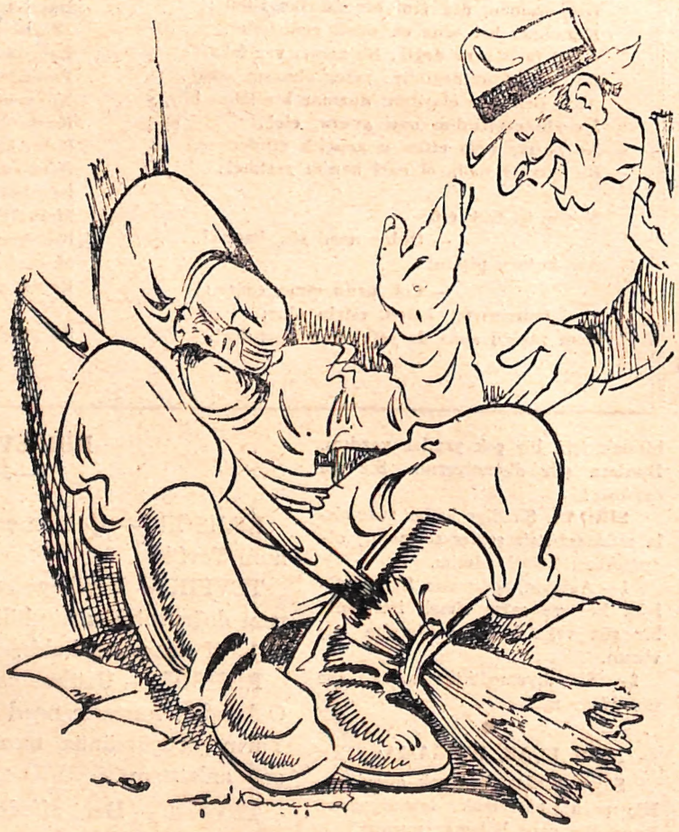

Yollar toz kalkmasın diye sulanmadan süprülmiyecek..
— Gazetelerden —

— Niye Süpürmüyorsun çöpçübaşı?

— Nidek begüm sulanmadan süpürmek yasah biz de yağmurun yağmasını beklûyok gayri!..

uysuz, fena, egoist, kötü tabiatli, fakat alabildiğine sevimli bir çocuk!..

Genç kadın iki erkeğin ortasında, oteldeki bütün kadınların hasetli bakışları arasında kendisini hayatından pek memnun bir insan olarak buluyordu.

Gece olunca bu üç mektep kaçağı siyah elbiseler, beyaz yelekler içinde ciddî ve hürmete şayan insanlar oluyorlardı. Erkekler frakla ve genç kadın harikulâde dekoltesi, birer servet halindeki mücevherleri ile smokingli garsonların reveransları arasında ışıklı salonlardan geçiyorlardı.

«Üçüzler» hayatlarının en ışıklı günlerini ve en güzel gecelerini geçiriyorlardı...

***

Yalnız son günlerde iki erkeğin, ikisinde birden bazı büyük değişiklikler göze çarpmağa başlamıştı.

İkisi de daha kat'i kararlar vermiş gibi görünüyorlardı. Kendilerinde arkadaşlık çitinin üzerinden atlayıp öte tarafa, daha yakına gelmek için âdeta bir gerileme, bir hazırlık göze çarpıyordu. Yava yavaş sabrı tükenmek üzere bulunan iki âşık gibi hareket ediyorlardı. Macit Pamukel artık oteldeki bütün kibar metreslerini tamamile ihmal etmekte idi.. Hattâ bu yüzden az daha iskandal çıkacaktı. Vamık Vandanın telefona çağırıldığı kısacık anlarda bile Rezanla başbaşa kaldığı zaman gözlerini onun göz bebeklerine dikiyor, bu sahada o kadar usta olmasına rağmen genç kadına duyduklarını bir türlü söyliyemiyordu. Rezan ona hiç cesaret vermiyordu. Fakat bu adamın bütün maceralarından âdeta soyunur gibi sıyrılması hakikaten bir fevkalâdelikti...

Vamık Vandaya gelince... Son zamanlarda şaşılacak derecede dalgındı. Ve insanı korkutacak derecede de içiyordu. Bazan muharririn bu tatlı saçayağından ayrılmak, âdeta kaçmak ister gibi halleri oluyordu.

Meselâ hep beraber itururlarken kalkıyor, Macitle Rezanı bırakıp bara iniyor ve kendisine hayran bir takım genç kadınlarla, genç kızlarla dansediyordu. Hele son zamanlarda otele Vamık Vandanın tâ Boenos-Ayres'ten tanıdığı kapkara saçlı bir artist gelmişti. Muharrirle aralarında su sızmıyordu.

Onlar dansederlerken uzaktan Macit kendilerini gösteriyor ve Rezana:

— Benim ismim fenaya çıkmış... Halbuki şu Vamık nedir bir bilseniz... «Yeryüzünde her şehrin barlarında tanıdığı kadınlar var..» diye işte bu zat tarif edilebilir. Boenos - Ayres'ten gelen sevgili!.. Düşünün bir kere İstanbul nerede Boenos - Ayres nerede?..»

— Devam edecek —

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini isterseniz

FASFOTİN Necati

Yedirin

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini-lere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

Bahçekapı Salih Necati

7000 SENE EVVEL

Meşur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldanî medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 ŞENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

Muhittin Bürün

Tüccar Terzi

Diploma

Londra-Frankfurt

Galata Haraca Sok. No. 17-21

ADEMİ İKTİDAR

ve bel gevşekliğine karşı

HORMOBİN

Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

SOLEYİN

Yüz buruşuklukları, yüz adalelerinin gevşemesi neticesidir. Yaşlanma izlerinin görülmesi ise cildin yaşamasını temin eden unsurların zamanla kaybolmasındandır.

İşte bu yüz adalelerinin sertleşmesini ve cildin yaşamasını temin eden unsurları yeniden ve taze olarak meydana getirecek SOLEYİN yağıdır. SOLEYİN denize girmeden evvel de vücude sürülürse bakır gibi güzel bir renk kazanır, yanma ve kaşınmalardan kurtulursunuz.

SOLEYİN herkesin evinde bulunması lâzım güzel kokulu ve D vitaminini havi salatalık usaresidir. Vitamin her cilde lâzımdır. Cildinizi beslemek, güzelleştirmek isterseniz muhakkak SOLEYİN kullanınız.

SOLEYİN'İ UNUTMAYINIZ!

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

TARİHTEN ÇİZGİLER

(İktibas hakkı mahfuzdur)

MESİRE YERİNDE HAREM SELÂMLIK!

— Gözlerin kör mü? Ağaçlar altında harem var.. vallahi seni tepelerim de bu tarafa bakıp bıyık burmanın ne olduğunu anlarsın!. Şuraya eğlenmeğe geldik burnumuzdan mı getireceksin?

— Vallâ billâ bakmadım be abicim... Biz halden anlarız.. fakirane şuradan geçelim dedik.. bey ağabeyimizin hiddetli zamanına rast geldi. herhalde abla yengemiz öfkelendirmiş olacak da kabak bizim başımıza patladı.. hem haram malda gözümüz yok. Bana Sansar Ali derler namusumla yaşarım!.

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERİ

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumi Neşriyat Müdürü: R. R. Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası